

عنوان مقاله:

نقش و تاثیر روابط انسانی در ارتقای کیفیت آموزش اساتید و مربیان در مدارس و آموزشگاه ها

محل انتشار:

دهمین همایش ملی آموزش (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

محسن زارع - مربی-دانشگاه امام حسین(ع) تهران

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ، انسان همواره مجبور به برقرار کردن ارتباط با دیگران بوده است هرگاه دو انسان در جایی می زیسته اند بین آنها روابط انسانی نیز وجود داشته است. این رفتار و روابط، تنها به روابط مطلوب و مثبت مربوط نمی شود بلکه روابط غیر مطلوب ناخواسته منفی را نیز در بر می گیرد. اجتماعات، گروه ها، شهر ها، فرهنگ ها، آداب و رسوم جنگ ها و صد ها موضوع دیگر در زندگی انسان، اشکال مختلف رفتار و روابط بین افراد است و دلیلی بر اجتناب ناپذیر بودن روابط بین آنهاست. برقراری روابط انسانی عمده ترین عامل خوشبختی و موفقیت هر کس در زندگی او می باشد. رابطه یک معلم با شاگردانش رابطه مدیر با همکاران و زبردستانش در میزان موفقیت آنها امری سرنوشت ساز است. همه انسان ها به داشتن توانایی ارتباط با سایر انسان ها نیاز دارند که این توانایی اصطلاحاً مدیریت برقراری روابط انسانی می نامیم. در شرایط حاضر، اهمیت و ارزش روابط انسانی آن چنان که بایسته و شایسته است، شناخته نشده است. در واقع یکی از مشکلات عمده گریبان گیر سازمان ها و بخش ها در سطوح گوناگون جامعه، به ویژه سیستم آموزشی کشور، نبود روابط انسانی موثر است. به عبارت دیگر، هنوز فرهنگ و نگرش روابط انسانی بر جامعه حاکم نیست و لازم است که در این زمینه اقدام های اساسی صورت گیرد و گام های موثری برداشته شود. در حال حاضر در سیستم آموزشی کشور مشکلاتی از جمله عدم آگاهی مربیان و معلمان با روابط انسانی که نقش خیلی مهمی در سطح کیفی آنها دارد و همچنین باعث کاهش انگیزه و پایین آمدن کیفیت آموزش شده است، وجود دارد. برقراری روابط آنقدر مهم و سرنوشت ساز است که موفقیت هر انسانی را از روی نوع رابطه او با دیگران ارزیابی کرد. لذا این مقاله به نقش روابط انسانی در ارتقای سطح کیفی معلمان و مربیان در سیستم آموزشی پرداخته و راهکارهای موثر در ارتقای آنها را ارائه می دهد.

کلمات کلیدی:

روابط انسانی، سیستم آموزشی، معلمان و مربیان، فرهنگ و نگرش روابط انسانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/813837>

